

— трето, че класификацията на Комисията на съответните продажби като „преки продажби в ЕИП“ и „преки продажби в ЕИП посредством преработени продукти“ нарушава принципа на равно третиране.

Жалбоподателите твърдят, че всяка глоба, наложена на LG Display, трябва да се основава на продажбите на „свободния пазар“ на несвързани правни субекти, тъй като нарушението би могло да засегне само такива продажби.

2. Второ правно основание, изведено от неправилния отказ на Комисията да признае имунитета на LG Display по отношение налагането на глоби за 2005 г. и следователно от нарушение на Известие относно сътрудничеството от 2002 г. В това отношение жалбоподателите твърдят:

— първо, че достъпът на LG Display до преписката по случая е бил сериозно възпрепятстван от процедурни нарушения;

— второ, че LG Display отговаря на изискванията за частичен имунитет съгласно приложимото Известие относно сътрудничеството от 2002 г.;

— трето, че отхвърлянето от Комисията на молбата на LG Display е необосновано, опорочено от грешки при прилагане на правото и фактически неправилно.

Жалбоподателите твърдят, че глобата на LG Display трябва да е съобразена с частичния му имунитет за 2005 г.

3. Трето правно основание, изведено от обстоятелството, че независимо че LG Display е предоставило изключително съдействие на Комисията, надхвърлящо значително задълженията му по Известие относно сътрудничеството от 2002 г., Комисията отказала да му предостави допълнително намаление на глобата от поне 10 % за такова сътрудничество и по този начин нарушила Известие относно сътрудничеството.

4. Четвърто правно основание, изведено от твърдението, че с изключването на японските доставчици на LCD от обжалваното решение — въпреки че двама от тях са признали участието си в същото единно и продължавашо нарушение — Комисията е нарушила принципа на правна сигурност, с което е изложила LG Display на двойно по-голяма опасност и е нарушила принципа на пропорционалност.

Жалба, подадена на 7 март 2011 г. — Gossio/Съвет

(Дело T-130/11)

(2011/С 130/38)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Marcel Gossio (Abidjan, Кот д'Ивоар) (представител: G. Collard, avocat)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да заключи, че по отношение на жалбоподателя г-н Marcel GOSSIO Регламент (ЕС) № 25/2011 на Съвета от 14 януари 2011 г. и Решение 2011/18/ОВППС на Съвета от 14 януари 2011 г., публикувани на 15 януари 2011 година в Официален вестник на Европейския съюз, не са фактически обосновани,

— в резултат на това,

— да отмени Регламент (ЕС) № 25/2011 на Съвета от 14 януари 2011 г. и Решение 2011/18/ОВППС на Съвета от 14 януари 2011 г.;

— при условията на евентуалност, да разпореди името на г-н Marcel GOSSIO да бъде заличено от списъците, приложени към този регламент и към посоченото решение.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква две правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушаване на задължението за мотивиране, доколкото мотивите за вписване на жалбоподателя в списъка на лицата и стопанските субекти, за които се прилагат ограничителните мерки са стереотипни и неподкрепени от каквито и да е конкретни фактически обстоятелства, позволяващи преценката на релевантността на това споменато вписване.

2. Второто правно основание е изведено от явна грешка в преценката, доколкото бидейки част от администрацията, предвид функциите си, жалбоподателят не е разполагал с право да се поставя на подчинение на конкретен президент, а е трябвало да продължи да упражнява функциите си като част от администрацията, към която принадлежи.

Жалба, подадена на 7 март 2011 г. — Ezzedine/Съвет

(Дело T-131/11)

(2011/С 130/39)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Ibrahim Ezzedine (Трейчвил, Кот д'Ивоар) (представител: G. Collard, avocat)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да установи, че по отношение на жалбоподателя, г-н Ibrahim EZZEDINE, фактите не обосновават приемането на Решение 2011/71/ОВППС на Съвета от 31 януари 2011 г., публикувано на 2 февруари 2011 г. в Официален вестник на Европейския съюз,